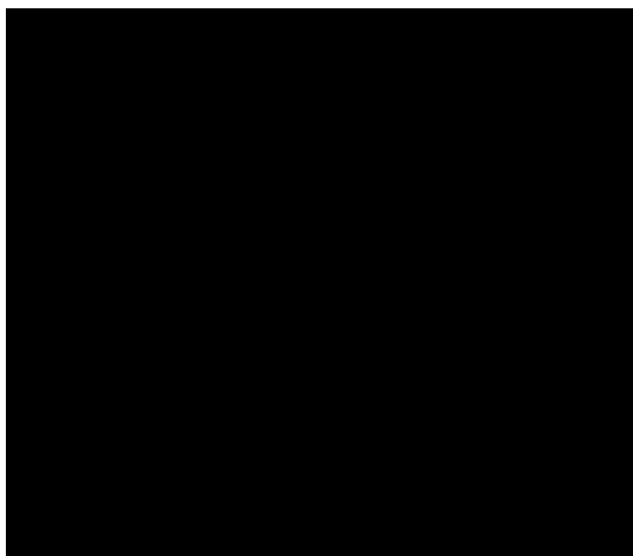

Tisztelt Alkotmánybíróság
a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján!

*Hintóadás eljuttatás
A Kúria felé 2016.04.21-én
elérkezett a P. II. ügyintézés
3-2016.04.21*

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA 2	
ÜGYSZÁM	18 101284/13
KEZDŐIRATON	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MÁJLEN / GYŰJÍTŐLADÁSBAN / SZELVÉNYEN / FAXON	
ÉRK:	2016 -04- 14
PÉLDÁNY:	5 FELZET
MELLÉKLET:	65 KÖZTÜK
ÜGYSZÁM:	
UTÓIRATON:	3

ALKOTMÁNYJOGI PANASZA

gyermek elhelyezés megváltoztatása
iránt folyamatban volt eljárásban

a Kúria Pfv. II. 20.948/201565 SZ.
ÍTÉLETE ELLEN

Melléklet: ...9.....

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk (1) bekezdése valamint a XXV. cikk alapján, figyelemmel a 2011. évi CLI. törvény 9 § valamint a 24. cikk (2) bekezdés d/pontjában és 27.§ foglaltakra, -

alkotmányjogi panaszt

2016. MÁJ. 03.

Podány:	1	Kezelőiroda:	
Megtekint:	10.4.13	MM	81

terjeszték elő a Kúria Pfv. II. 20.948/2015/5 sz. ítélete ellen, mely ítéletet 2016. február hó 26. napján vettem kézhez.

Mindenekelőtt, hivatkozással a 2011. évi CLI. törvény 53. § (4) bekezdésében foglaltakra, kérem a sérelmezett döntés végrehajtásának – az alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig történő-

felfüggesztését.

Előadó, hogy a jelen ügyben jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem és álláspontom szerint a sérelmezett ítélet sérti az alább citált, -Alaptörvényben biztosított,- jogaimat.

Az ítélet álláspontom szerint az alábbi alapjogokat sérti, mely a bírói döntést érdemben befolyásolta

VI. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

(2) Mindenkinek joga van személyes adatai védelméhez, valamint a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

(5) Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élőket.

XVI. cikk

(1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz.

XX. cikk

(1) Mindenkinnek joga van a testi és lelki egészséghez.

XXIV. cikk

(1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Sérti továbbá a az 1991. évi LXIV. törvény alábbi rendelkezéseit:

3. cikk

1. A szociális védelem köz- és magánintézményei, a bíróságok, a közigazgatási hatóságok és a törvényhozó szervek minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenképp felett álló érdekét veszik figyelembe elsősorban.

2. Az Egyezményben részes államok kötelezik magukat arra, hogy a gyermek számára, figyelembe véve szülei, gyámjai és az érte törvényesen felelős más személyek jogait és kötelességeit, biztosítják a jólétéhez szükséges védelmet és gondozást, e célból meghozzák a szükséges törvényhozási és közigazgatási intézkedéseket.

6. cikk

2. Az Egyezményben részes államok a lehetséges legnagyobb mértékben biztosítják a gyermek életben maradását és **fejlődését**.

9. cikk

1. Az Egyezményben részes államok gondoskodnak arról, hogy a gyermeket szüleitől, ezek akarata ellenére, ne válasszák el, kivéve, ha az illetékes hatóságok, bírói felülvizsgálat lehetőségének fenntartásával és az erre vonatkozó törvényeknek és eljárásoknak megfelelően úgy döntenek, hogy ez az elválasztás a gyermek mindenképp felett álló érdekében szükséges. Ilyen értelmű döntés szükséges lehet bizonyos különleges esetekben, például akkor, ha a szülők durván kezelik vagy elhanyagolják gyermeküket, illetőleg ha különválva élnek és dönteni kell a gyermek elhelyezéséről.

2. A jelen cikk 1. bekezdésében említett minden esetben valamennyi érdekelt félnek lehetőséget kell adni az eljárásban való részvételre és véleményük ismertetésére.

3. Az Egyezményben részes államok tiszteletben tartják a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élő gyermeknek azt a jogát, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenképp felett álló érdekeivel ellenkezik.

16. cikk

1. A gyermeket nem szabad alávetni magánéletével, családjával, lakásával vagy levelezésével kapcsolatban önkényes vagy törvénytelen beavatkozásnak, sem pedig becsülete vagy jó hírneve elleni jogtalan támadásnak.

2. Ilyen beavatkozás vagy támadás ellen a gyermeket megilleti a törvény védelme.

18. cikk

1. Az Egyezményben részes államok minden erejükkel azon lesznek, hogy biztosítsák annak az elvnek az elismertetését, amely szerint a szülőknek közös a felelősségük a gyermek neveléséért és fejlődésének biztosításáért. A felelősség a gyermek neveléséért és fejlődésének biztosításáért elsősorban a szülőkre, illetőleg, adott esetben a gyermek törvényes képviselőire hárul. Ezeket cselekedeteikben mindenekelőtt a gyermek mindenek felett álló érdekének kell vezetnie.

24. cikk

1. Az Egyezményben részes államok elismerik a gyermeknek a lehető legjobb egészségi állapothoz való jogát, valamint, hogy orvosi ellátásban és gyógyító-nevelésben részesülhessen. Erőfeszítéseket tesznek annak biztosítására, hogy egyetlen gyermek se legyen megfosztva az ezeknek a szolgáltatásoknak az igénybevételére irányuló jogától.

Tisztelettel kérem, a 43. §-ban foglaltakra figyelemmel

a bírói döntés alaptörvény-ellenességét megállapítani és a sérelmezett döntést megsemmisíteni.

Indokolásul az alábbiakat adom elő:

I.

Az **Alaptörvény** és az abból fakadó jogszabályok valamint a vonatkozó nemzetközi egyezmények, így a elsősorban az **1991. évi LXIV. törvény** (a Gyermek jogairól szóló, New Yorkban, 1989. november 20-án kelt Egyezmény kihirdetéséről) **1. cikkelye**, azon kötelezettséget rója a bíróságokra, hogy minden, a gyermeket érintő döntésükben a gyermek mindenekfelett álló érdekét vegyék figyelembe elsősorban, s a családjogi perekben elsődleges a gyermek érdeke. Ez teljes összhangban áll az **ENSZ Gyermekjogi Egyezménye** 9. cikkével, mely szerint a mindkét szülőjétől vagy ezek egyikétől külön élő gyermeknek joga van ahhoz, hogy személyes kapcsolatot és közvetlen érintkezést tarthasson fenn mindkét szülőjével, kivéve, ha ez a gyermek mindenek felett álló érdekeivel ellenkezik.

A sérelmezett ítélet azonban miközben gyakorlatilag felülmérlegeli a másodfokú bíróság ítéletét, figyelmen kívül hagyja a vonatkozó alapelveket, nevezetesen a perbeli gyermek hosszútávú érdekeit, egészséges fejlődéshez való jogát éppúgy, mint a felperes alapvető emberi jogait, az emberi méltósághoz, jó hírnévhez és az apaság megfelelő megéléséhez fűződő jogát.

Tény, maga a Kúria ítélete is, megállapítja, hogy a Csjt 72/A § helyes értelmezése alapján az elhelyezés megváltoztatása a gyermek érdekében kell, hogy álljon.

Úgy az első, mint a másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az anya magatartása egyértelműen kihat a gyermek hosszú távú érdekére, miután teljességgel nyilvánvaló, hogy **nem lehet egy gyermek –sem rövid-, sem hosszútávú-, érdeke az, hogy az édesapjától elidegenedjék.**

A tényállás helyes ismeretében meg kell állapítani, hogy a másodfokú bíróság okszerűen, logikai ellentmondástól mentesen, a kiskorú gyermek valós érdekeinek maximális szem előtt tartásával értékelte a peradatokat, a Kúria azonban az Alaptörvény vonatkozó rendelkezéseit figyelmen kívül hagyva hozta meg határozatát, figyelmen kívül hagyva úgy a gyermek hosszú távú érdekeit, mint a felperesnek fent részletezett jogait.

Maga a Kúria ítélete is azt tartalmazza (16. old.,) miszerint „helytállóan állapították meg az eljárt bíróságok az alperes felelősségét.”

Helytálló az a megállapítás is, hogy a perbeli adatok együttes értékelésével kell a perbeli kérdésben állást foglalni. Egyet lehet érteni azzal a megállapítással is, hogy a gyermek elhelyezésének megváltoztatása nem szankcióként alkalmazandó jogintézmény.

Azonban éppen a perbeli adatok együttes értékelésének kell odáig vezetni, - figyelembe véve a gyermek mindenek felett álló érdekét,- hogy az alperes magatartása súlyosan veszélyezteti a kislány személyiségfejlődését. Idézve az első fokú bíróság megállapítását: **a következmények „különösen beláthatatlanok az 5 éves gyermek életében, akár évtizedek múlva is”** továbbá: **„az édesanya jelenlegi viselkedés és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja gyermek egészséges fejlődését..”**

Nem hagyható itt figyelmen kívül, hogy az alperes a szakértő ( ) előtt úgy nyilatkozik: **„azt szeretné, hogy az édesapa soha többet ne láthassa a kislányt, és ne is beszéljen vele”!!**

Ez az alaposan detektálható jövőkép pedig felülírja a gyermek természetes kötődését az édesanyához, az alpereshez.

Téves az az ítéleti megállapítás is, miszerint a másodfokú bíróság (17 old.) egyoldalúan tulajdonított volna perdöntő jelentőséget az alperes feljelentéseinek, ugyanis az elsőfokú bíróság is kiemelt jelentőséget tulajdonított ezen feljelentéseknek.

Helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy az alperest „személyisége, felróható, erkölcstelen magatartás kizárja gyermeknevelési alkalmasságát.,

Téves azonban az az ítéleti megállapítás (17 old.) miszerint a másodfokú bíróság figyelmen kívül hagyta volna az ismételten kirendelt szakértő megállapításait. Ezzel szemben az igazság az, hogy a másodfokú bíróság eleget tett törvényi kötelezettségének és valamennyi szakvélemény összevetéséből tette meg következtetéseit és hozta meg ítéletét.

II.

Maga a bíróság is megállapította, hogy

a következmények „különösen beláthatatlanok az 5 éves gyermek életében, akár évtizedek múlva is”

Fentieket szakmailag teljes mértékben alátámasztja ■■■■■ kirendelt szakértő, amikor megállapítja: az édesanya magatartása „**a gyermek személyiségfejlődésére rendkívül kedvezőtlen hatással bírhat a jövőben.**”

A BRFK által kirendelt ■■■■■ féle szakvélemény egyértelműen megállapítja, hogy **„az édesanya jelenlegi viselkedés és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja gyermek egészséges fejlődését..”**

Fenti megállapítások után egyáltalán hogyan tehető fel a bíróság részéről az a kérdés, hogy az elhelyezés megváltoztatása a gyermek érdekében áll-e? Hogyan hivatkozhat a gyermek mindenekfelett álló érdekére?

Hogyan áll ez a megállapítás összhangban a XVI. cikk azon alapelvével, miszerint minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, valamint a XX. cikkben megfogalmazott azon alapelvvel, miszerint mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez?

Ezen felül figyelmen kívül hagyja a felperesnek azon alapjogát, miszerint joga van ahhoz, hogy magán- és családi élete, jó hírneve tiszteletben tartassék.

Akkor, amikor a Kúria figyelmen kívül hagyta azt, hogy a felperes apát az alperes alaptalanul, súlyos bűncselekménnyel vádolta és ebbe a kiskorú gyermeket is bevonta, megsértette a felperes tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

„A bíróságnak a gyermek életét érintő **minden körülmény feltárásával és együttes mérlegelésével kell határoznia**. Egyes kiragadott körülmények túlértékelése, **más szempontoknak pedig a figyelmen kívül hagyása** akadályozza, hogy a gyermek elhelyezésénél a gyermek érdeke megfelelően érvényesüljön.”

Ez a XXIV. cikkben megfogalmazott tisztességes eljárás alapkövetelménye.

A jelen ügyben, - a fentebb kifejtettekre figyelemmel, - számtalan olyan bizonyíték állt rendelkezésre, mely a gyermek veszélyeztetését kétséget kizáróan megállapította. Ítéletében (12. old.) maga az elsőfokú bíróság is **nyomatékosan** felhívta az **alperes** figyelmét arra, hogy a kapcsolattartás valamennyi formáját biztosítsa, mert „a jövőre nézve” ez a gyermek nevelésére alkalmasságának is fő kérdése.

Maga az *I. f. bíróság* állapította meg, hogy *a kapcsolattartást sorozatosan akadályozó szülő magatartása a gyermekelhelyezés megváltoztatására ad alapot és felhívja a feleket arra is, hogy minden olyan magatartástól tartózkodniok kell, mely kedvezőtlenül befolyásolhatja a másik szülő iránti szeretetet, megbecsülést és tiszteletet.*

Tényként lehet megállapítani, -az ítélet is tartalmazza, - hogy a kapcsolattartás a felperes és a kislány között soha nem volt zavartalan, azt az alperes mindig is akadályozta, -majd a kapcsolattartást augusztusban végleg beszüntette, novemberben pedig a felperest feljelentette. A gyermek érzékelte a feszültséget, és már akkor pszichoterápiára szorult. (ítélet 3. old.)

Az alperes által kezdeményezett védelembevételt vagy bármilyen egyéb intézkedést az illetékes jegyző elutasította.

A felperes csak cca egy hónap múlva értesült arról, hogy az alperes büntető feljelentést tett ellene, addig a legteljesebb bizonytalanságban élt gyermekével kapcsolatban. Nem láthatta és nem beszélhetett vele.

Mindez azonban, - az alperes, továbbá a gyámhivatal negligens, magatartása folytán, - elegendő volt arra, hogy az édesapát gyermekétől hermetikusan elzárják, vele még telefonon sem volt lehetősége beszélni. Ezt a gyakorlatot folytatta azután a bíróság, amikor az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet első ízben elutasította.

Maga az első fokú bíróság is elfogadta, hogy az egyezségkötés óta a körülményekben valóban történtek olyan jelentős változások, amelyek a kereset benyújtását megalapítják.

Tényként kell megállapítani, hogy az alperes

- kb. egy évre alaptalanul elzárta a felperes elől a gyermeket,-
- súlyos bűncselekmény miatt őt alaptalanul feljelentette, emberi méltóságában, jó hírnévhez fűződő jogaiban őt súlyosan megsértette, megalázta, -
- tilos önhatalommal elzárta a gyermeket az édesapa elől,-
- a gyermeket alaptalanul különféle vizsgálatokra hurcolta,-
- a történtek a gyermek lelkében, értékrendjében, édesapjához fűződő viszonyában visszafordíthatatlan károsodást idéztek elő

A bizonyított tények ismeretében nyilvánvalóan nem állhat helyt az alperes azon előadása, miszerint ő a gyermek mindenekfelett álló érdekét szem előtt tartva akadályozta meg a kapcsolattartást és jelentette fel a felperest.

Helytállóan állapította meg tehát a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság okszerűtlen mérlegeléssel és nem a gyermek valós érdekeinek megfelelően jutott arra a következtetésre, hogy a gyermek elhelyezésének megváltoztatása indokolatlan, így "az anya fennálló felelősségét elmosta." A másodfokú bíróság azonban a bizonyítékok okszerű mérlegelésével azt is megállapította, hogy "kétségtelenül és egyedül az anyát terheli az erkölcsi felelősség az apával szemben egyértelműen kreált, saját szempontok által vezérelt alaptalan gyanúsítás okán." Az alperes visszaélt azzal az eséllyel, amely gyengébb nevelési képessége ellenére biztosította számára a gyermek nevelését. Ez a gyengébb nevelési képesség vitathatatlan, miután azt a szakértő is megállapította.

Megállapítja végül a másodfokú bíróság, hogy az alperest személyiségjegyei **alkalmatlanná teszik arra, hogy a gyermek megfelelő lelki fejlődését, egészséges személyiséggé válását biztosítsa, holott a gyermek hosszútávú érdekében ez a leglényegesebb szempont.**

A bizonyítást a bíróság a per eldöntése szempontjából lényeges tények megállapítása érdekében rendeli el, és a bizonyítás eredményeként beszerzett bizonyítékokat a felek tényállításaival veti egybe. *E tevékenysége alapján állapítja meg a bizonyított tények körét, amelyek a bíróság által elfogadott tényekkel együtt alkotják a tényállást, amelyre a bíróság a kereset tárgyában hozott döntését alapítja.*

A bíróságnak tehát a bizonyítékokat nem elszigetelten, hanem a maguk összességében, a tárgyalás és a bizonyítási eljárás egyéb adatait is figyelembe véve kell értékelnie.

Ez, és csak ez a tisztességes eljárás, -Alaptörvény XXIV. cikkben meghatározott követelménye.

A bíróság a bizonyítékokat - a közvetlenség elvéből is adódóan - saját meggyőződése szerint bírálja el. A bíróság ugyanakkor a bizonyítékok értékelése során sem hagyhatja figyelmen kívül az elemi logika szabályait, ezért a következtetéseknek okszerűeknek, logikailag helyesnek, a kiindulási tételeknek pedig helytállónak kell lenniük.

Amint azt a **EBH 1526/2006** sz döntés is megállapítja, a másodfokú bíróság önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét, új tényállást állapíthat meg. Egyetlen követelmény, hogy a bizonyítékok mérlegelése okszerű legyen, -ez pedig megtörtént,- éppen az Alaptörvény által felállított jogállami követelményekre is tekintettel.

Az adott esetben a másodfokú bíróság az előbbieknél megfelelően, eljárási jogszabálysértés nélkül vonta le a következtetését arra nézve, hogy az alperes nem tett eleget szülői és emberi kötelességének és alkalmatlanná vált arra, hogy a szülői felügyeletet a továbbiakban gyakorolja. Okszerű tehát az a következtetés, hogy a felperes alkalmasabb arra, hogy a kiskorú leánygyermek nevelését és gondozását ellássa. Ezt a bíróság mérlegelési körébe vont adatok kellően alátámasztják; így különösen a szakvélemények. [REDACTED] [REDACTED], aki mindkét fél felkérésére folytatott vizsgálatot, megállapítja, hogy [REDACTED] [REDACTED] nevelési alkalmassága az átlagövezetbe sorolható, míg [REDACTED] [REDACTED] az átlagövezet alsó tartományába. Megállapítja továbbá, hogy az alperes személyisége növeli a szerhasználat vagy a függőség kialakulásának kockázatát.

Az édesapa személyisége stabilabbnak, készségei aktuálisan jobb színvonalúnak imponálnak.

Az alperesnél személyiségzavart diagnosztizáltak míg [REDACTED] [REDACTED] esetében ez nem állapítható meg.

Teljességgel nyilvánvaló, hogy **nem lehet egy gyermek –sem rövid-, sem hosszútávú,- érdeke az, hogy az édesapjától elidegenedjék.**

III.

A Kúria által felhívott szakvélemény vonatkozásában

Valóban következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a perben beszerzett szakvélemény csak egy a bizonyítékok között és az a perbeli adatokkal együttesen értékelendő. Éppen ezért érthetetlen a Kúria álláspontja, amely megszegve a tisztességes eljárásra vonatkozó törvényi kötelezettségét, valamennyi szakvéleményt figyelmen kívül hagyta, s csak egy, a perben utolsóként beszerzett szakvéleményt értékelte, -azt is hiányosan.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a kirendelt és a Kúria által kizárólagosan, -egyedül,- értékelt szakértő nem válaszolta meg valamennyi, hozzá feltett kérdést. Szembeállítva valamennyi szakvélemény megállapításával, érthetetlen a Kúria azon megállapítása, miszerint az alperes gondozásában a gyermek kielégítően és megfelelően nevelkedne, hiszen éppen a Kúria által sajnálatosan figyelmen kívül hagyott szakvélemények nem utolsósorban az I. f. ítélet állapítja meg, hogy beláthatatlanok a gyermek sérelmére az alperes által elkövetettek következményei.

Az pedig kifejezetten elfogultságra utal, de szakmailag legalábbis kérdéses, hogy értékelni kellett volna azt, hogy a gyermek a vizsgálat során kinyilvánította a jelenlegi (azaz az anyai) elhelyezés fenntartásának igényét. Bírósági határozatok, elvi állásfoglalások sora tanúsítja, hogy egyfelől egy 5-6 éves gyermek még nincs ítélőképessége birtokában, másfelől pedig a gyermek hosszútávú érdekét kell figyelembe venni, azaz a gyermek és édesapja jogát magán- és családi életének, kapcsolattartásának, emberi méltóságának és jó hírnevének tiszteletben tartását, a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz, testi és lelki egészségéhez fűződő jogát, amely jogok felülírják egy kisgyermek aktuális érzelmeit.

A gyermek érdekeit kifejezetten sértő az a megállapítás is, -szemben pl. a [REDACTED] féle szakvélemény megállapításaival,- miszerint a gyermek veszélyeztetettsége ne lenne megállapítható, hiszen azt maga a helybenhagyott, -de másodfokon megváltoztatott,- ítélet is megállapítja. Nem peradatok hiányában állapította meg a másodfokú bíróság azt sem, hogy a jövőben sem lenne kizárható az alperes deviáns magatartása.

Ez a megállapítás arra utal, hogy a Kúria sajnálatosan nem volt a peranyag megfelelő ismeretében. A peranyagban ugyanis elfekszik az alperes azon nyilatkozata, miszerint az édesapát harmadízben is fel fogja jelenteni, s a [REDACTED] féle szakvéleményből kiemelendő, hogy az alperes úgy nyilatkozik: **azt szeretné, hogy az édesapa soha többet ne láthassa a kislányt, és ne is beszéljen vele**!!

A perben beszerzett bizonyítékok közül csak egy az alperes által hivatkozott szakvélemény, amely csak a bizonyítási eljárás többi adatával, a perben született többi szakvélemény adataival összevetve vonható a mérlegelés körébe. A Kúria sajnálatos módon figyelmen kívül hagyta azonban a rendelkezésre álló szakvéleményeket és egyéb bizonyítékokat, amelyek egyértelműen és kétséget kizáróan cáfolják azon megállapítást, miszerint a perben felvett bizonyítás alapján a gyermek kedvezőbb testi, értelmi és erkölcsi fejlődése az édesanyánál lenne biztosított.

A másodfokú bíróság ezért, -nagyon helyesen,- kevés jelentőséget tulajdonított a hivatkozott szakvéleménynek.

Maga a hivatkozott szakvélemény is tesz azonban olyan megállapításokat (a **2013-as állapot** körében [REDACTED] [REDACTED] igazságügy pszichológus szakértő vizsgálata során) amelyek alátámasztják a felperesi álláspontot.

Adós maradt a szakértő a magyarázattal, hogyan lehetséges összhangot találni az anya által az apa ellen indított eljárások tárgyait, és darabszámát illetően a kislányért "mindenre kész", szerető anyai megnyilvánulásokkal.

A PKKB által feltett arra a kérdésre, miszerint "Milyen a kiskorú gyermek jelenlegi pszichés állapota" - a szakértő röviden annyit ír róla: anyai-női hatás alatt álló, annak értékeivel azonosuló ..... gyermeki személyiség". Ez pedig tökéletesen illeszkedik [REDACTED] [REDACTED] azon 2010-es megállapításához, miszerint "A gyermeknél egyértelműen megállapítható édesanya ráhatása, aki több esetben mintegy a gyermeke szájába adja saját gondolatit, érzéseit, fantáziáját." "az édesanya jelenlegi viselkedés és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja gyermeke egészséges fejlődését, amennyiben saját paranoid feszültségét gyermekére is átviszi".

[REDACTED] [REDACTED] a szakvéleményéből kitűnik, hogy a gyermek egyetlen rajza sem ábrázolja az édesanyját, ellentétben az őt állítólag abuzáló édesapával, a rajzi elemek felvetik a direkt ráhatás lehetőségét, de ami talán a legfontosabb: **a rajzok felvetik a gyermek és az édesanya közötti kötődési zavar és negatív érzelmi kötelék lehetőségét.**

Nem légből kapott ez az állítás. A bíróság kihallgatta tanúként a kislány óvónőjét, aki határozottan kijelentette, hogy **a rajzokban a kislány stílusát, vonalvezetését nem ismeri fel, szerinte a rajz nem [REDACTED]ól származik.**

A rendelkezésre álló szakvélemény(részlet) megállapítja: „Ezen anyai magatartás (t.i. a gyermek folyamatos befolyásolása!) **a gyermek személyiségfejlődésére rendkívül kedvezőtlen hatással bírhat a jövőben.**”

A [REDACTED] [REDACTED] éle szakvéleményéből kiemelendő, hogy az alperes úgy nyilatkozik: **azt szeretné, hogy az édesapa soha többet ne láthassa a kislányt, és ne is beszéljen vele**”!!

Megállapítja a szakértő, miszerint **„kifejezetten károsnak tartom a gyermek pszichés egészségét tekintve**, hogy az édesanya rendszeresen megterheli azzal a gyermekét, hogy túláradóan kérdegeti, faggatja, s minderről hanganyagot, videót készített.”

A **2010-es állapot** ([REDACTED] [REDACTED] igazságügy pszichológus szakértő vizsgálata során) tehát "az édesanya jelenlegi viselkedés és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja gyermeke egészséges fejlődését, amennyiben saját paranoid feszültségét gyermekére is átviszi" "A gyermeknél egyértelműen megállapítható édesanya ráhatása, aki több esetben mintegy a gyermeke szájába adja saját gondolatit, érzéseit, fantáziáját."

[REDACTED] [REDACTED] itt kijelenti: „egyáltalán nem értek egyet azzal, hogy az édesanya harmonikus személyiség, ugyanis megállapítható, hogy **paranoid feszültség van jelen**. Gondolatmenetében kóros jelentéstulajdonítás érhető tetten, melyeknek rendszerint szexuális színezetet ad.”

Továbbá: **„Az édesanya viselkedése és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja kislánya egészséges fejlődését.** Az anya folyamatosan, erőszakosan ... faggatja kislányát....ki szeretné kényszeríteni a kislányból az általa elvárt választ. Ezeket a párbeszédeteket az édesanya erőteljesen irányítja, lélektanilag nagyon megterhelve ezzel a gyermeket.”

Ismételten elmondom, -állítja a szakértő,- hogy a [REDACTED] a által elmondottak **nem hatnak élményszerűnek, személyesen átéltnek.**”

A gyermek által elmondottak a korábbi vizsgálati anyagban elhangzottakhoz képest újabb és újabb történésekkel egészülnek ki, melynek háttérében felmerül a befolyásolás lehetősége...A gyermek pszichés egészségét tekintve kifejezetten károsnak tartom, -írja a szakértő,- hogy az édesanya a gyermeket ..faggatja, s minderről hanganyagot és videofelvételeket készít ill. készített.

Az anyuka irányítottan kérdezgette a kislányt, „szinte a szájába adva a válaszokat.”

A szakértő megállapítja: édesanyával többször beszélgettek az adott témáról. **Az édesanya jellemzően a kislány szájába próbálta adni saját gondolatait, érzéseit.**

Az édesanya jelenlegi viselkedés és gondolatrendszere a későbbiekben befolyásolhatja gyermeke egészséges fejlődését.

A kiskorú által előadottak nem hatnak élményszerűnek, személyesen átéltnek. Nem tekinthetők önálló válaszadásnak, abban édesanyja erősen kontrolláló személyisége meghatározó.

A gyermeknél egyértelműen megállapítható édesanyja ráhatása, aki több esetben a gyermek szájába adja saját fantáziáit, ellenben nem mutatható ki annak jele, hogy édesapja kifejezett traumát okozott volna.

Az alperes vonatkozásában megállapítja a szakértő, hogy fantáziája túlszűfolt kompenzációs szexuális elemekkel. Gondolatmenetében kóros jelentéstulajdonítás érhető tetten. Az általa (az alperes által!) előadottak nem hatnak élményszerűnek, személyesen átéltnek. [REDACTED] a realitás és az irrealitás határa átbillenhet, melyet esetenként ő sem érzékel tisztán.

Az édesanya saját paranoid feszültségét vetíti ki gyermekére. A kislány által elmondottakban az **anya befolyásoló hatása érzékelhető.** A gyermek feleletei nem tekinthetők önálló válaszadásnak, **a gyermek az édesanyja elvárásának megfelelően válaszol.**

A szakértő a csatolt videók esetében vélelmezte az irányítottság tényét, s az édesanya tudatos ráhatása egyértelműen megállapítható a gyermek tartalmi mondanivalójánálk vonatkozásában.

De alátámasztja a fentieket a [REDACTED] féle szakvélemény is. [REDACTED] elmondja, hogy „anya szokott csúnyákat mondani apára. „Hogy bűdös...”

IV.

A gyermek elhelyezésére vonatkozó körülmények lényeges változását idézte elő az alperes, amikor a gyermeket a felperestől alapos ok nélkül hosszabb időre elzárta, részére még a telefonon történő kapcsolattartást sem tette lehetővé, gyermekét az apja ellen nevelte, a felperest alaptalanul súlyos bűncselekménnyel vádolta és meghurcoltatásába a gyermeket is bevonta.

Mindezzel bebizonyította, hogy nem alkalmas a gyermekek nevelésére.

Ebben a tartós alperesi, mélyen elítélendő magatartásban **ma sem következett be változás.** Az alperes nem változott meg, és nem látta be, hogy az apa és a gyermek kapcsolatát nem akadályozhatja.

Az alperesi édesanya azt ültette szisztematikusan, napról napra folyamatosan a kislány fejébe, hogy ellene a saját édesapja visszaélést –abúzust- követett el. Ezzel a magatartásával tönkretette gyermek lelkét és jövőjét. Mindezt az első fokú bíróság is teljesen világosan látta, hiszen le is írja az ítéletben.

Az adott esetben ezért az elhelyezés megváltoztatása a kiskorú gyermek érdekében áll, akinek számára a megszokott környezetből való kiemelése kisebb megrázkódtatást jelenthet, mint a változatlan elhelyezés fenntartása, mely magában hordozza annak veszélyét, hogy **ha az alperes már nem számol a gyermekelhelyezés megváltoztatásának lehetőségével, gyermekét felhasználva ismét az apa ellen fordul.**

Mindezt alátámasztja az iskolapszichológus nyilatkozata is, aki minden esetben a gyermek állapotának rosszabbodását tapasztalta az anyai kapcsolattartást követően, továbbá azon megállapítása, miszerint a gyermek eddigi apai környezetéből történő kiszakítása kifejezetten káros a gyermek lelki fejlődésére.

Az anyai környezetben történő elhelyezés tehát együtt járna az édesapa kapcsolattartásának folyamatos akadályozásával és az édesapa elleni befolyásolással, ami semmiképpen nem a gyermek megfelelő erkölcsi fejlődése irányába hat és semmiképpen nem nevezhető kiegyensúlyozottnak.

A „rendelkezésre álló szakvélemények” kifejezés tehát túl általános, hiszen éppen a fentiekben kiemelt szakvélemények megállapításai támasztják alá megfelelően a II. f. Bíróság döntését. Testileg talán valóban megfelelően fejlődik a perbeli gyermek, nem mondható el ez azonban az erkölcsi fejlődéséről. Nem tekinthető ugyanis megfelelő erkölcsi fejlődésnek az, amikor egy gyermeket tudatosan és szisztematikusan elidegenítnek az édesapjától, s akadályozzák a vele való kapcsolattartást.

Az 54 § (1) bek.-ben foglaltakra tekintettel, jelen beadvány illetékmentes.

Kérem továbbá, hogy a jelen beadványhoz csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőmnek az ügyben keletkező valamennyi iratot úgyszintén megküldeni szíveskedjenek.

Budapest, 2016. április 5.

Tisztelettel:

